

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/236/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

318/2015. (VII. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹, 2015. április 30-án előterjesztett **panaszát** a 2015. július 30-án – Dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésen meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – R. Rendőrkapitányság - vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. Egyebekben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, valamint alapjogot sértő intézkedés végrehajtására nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos 2015. április 30-án, elektronikus úton, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványának a kitöltésével terjesztette elő panaszát a 2015. április 29-én, vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt.

1) A panaszos előadta, hogy 2015. április 29-én előzetes telefonos egyeztetés után a R. Rendőrkapitányságra ment, hogy panaszt tegyen egy rendőr ellen. A bejáratnál ülő személy már tudta, hogy a panaszos érkezik és hogy ő a panaszos. Felírta a panaszos nevét és az épületen belüli portára küldte, ahol kis várakozás után kinyílt az ablak. A mögötte ülő is tájékozottnak mutatkozott a panaszos jövetelének a célját illetően és szólt, hogy várakozzon a folyosón, jön az ügyintéző. Kis idő elteltével a kapun át belépett egy nem egyenruhás fiatal hölgy, aki azt kérdezte, hogy „Ön Ö. E.?”, amelyre a panaszos mondta, hogy „Igen”, bár hozzá kívánja tenni, hogy nem ez a hivatalos neve. A hölgy folytatta, hogy „Mi a panasz?”. Folytatta, de a panaszos „azonosítását” követően nem mutatkozott be, sem a beosztását, sem a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tisztségét nem mondta meg. A panaszos visszakérdezett, hogy a panaszát esetleg itt is mondja el a lépcsőházban, amelyre a hölgy azt felelte, hogy igen. A panaszos erre úgy reagált, hogy „Tényleg?” és a kezével körbemutatott. „Igen”- hangzott a megerősítés a hölgy részéről. Így a panaszos elmondta, hogy miért és ki ellen kíván panaszt tenni. Ekkor közölte vele a hölgy, hogy az esettől számított harminc napon belül lehet csak panaszt tenni és az a rendőri intézkedés, amiért panasszal kívánt volna élni az majd fél éve, 2014. november 8-án történt. Az teljesen mindegy, hogy a panaszos, csak a fentebbi napon, azaz 2015. április 29-án tudta meg, hogy az a bizonyos rendőri intézkedés helytelen volt. A hölgy tájékoztatását megértette, felvilágosítását, miszerint napra készen kell ismerni minden törvényt és rendeletet tudomásul vette. Hibásan is kapott volna téves felvilágosítást; tájékozott állampolgárként tudta volna, mit kell tennie. Azt viszont sem megérteni, sem elfogadni nem tudja, hogy ha akármilyen problémával hivatalos időben, előre bejelentett időpontban felkeresi az illetékes rendőrkapitányságot, akkor egy nevenincs illetőnek a lépcsőházban kell előadnia a panaszát (három napi elzárás vár rá), amit egy kollégája miatt szenvedett el.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a R. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A R. Rendőrkapitányság vezetője 2015. június 1-én kelt átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

A feltett kérdésekkel kapcsolatban tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos meghallgatására a R. Rendőrkapitányság épületének ügyfélvárójában -, amely nem lépcsőház – került sor, tekintettel arra, hogy az épületben kialakított panaszfelvevő helyiség nincs. Az ügyfelek előzetes meghallgatását követően kerül sor célirányosan az ügyintézéshez szükséges előadóhoz irányításukra.

A helyiségben hang- és képfelvétel készítésére nem került sor.

H. O. J. r. alezredes szolgálati fellépésének módjára a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) szerint került sor, az általa adott tájékoztatást a rendőri jelentés tartalmazza.

A parancsnok tájékoztatta továbbá a Testületet, hogy arról nincs tudomásuk, hogy a panaszos a R. Rendőrkapitányságon előzetesen bárkinél bejelentkezett volna. A kapunál felállított ügyféli irányító, majd a rendőrkapitányság épületén belül a szolgálatirányító parancsnoki irodában tartózkodó ügyféli irányítónak az ügyfél érkezéséről nem volt tudomása, az általuk végzett tájékoztató a szokásos tevékenységük része.

2) H. O. J. r. alezredes 2015. május 29-én kelt jelentésében jelenti, hogy 2015. április 29-én a R. Rendőrkapitányságon, mint Igazgatásrendészeti Alosztályvezető teljesítette a szolgálatát. Ennek során telefonon értesítette a szolgálatirányító parancsnoki helyiségből Cs. Z. telefonközpont kezelő, hogy a panaszos egy öt helyszíni bírsággal sújtó rendőr ellen szeretne panaszt tenni. Elmondta, hogy jelenleg az alezredesen kívül nem talált olyan személyt, aki tudna a panaszossal beszélni, ezért kérte meg őt, hogy menjen át a másik épületbe, mivel hogy a panaszos ott várakozik.

Ezt követően a Rendészeti Osztály épületéből átment a másik épületbe, annak az ügyfélvárójába. Mivel a telefonban pontosan nem értette a panaszos nevét, ezért amikor odaért, akkor kérdezte, hogy ő-e a panaszos. Miután meggyőződött a rendőr róla, hogy ő az, akkor a napszaknak megfelelően köszönt és mondta a vezetéknevét. Ezután megkérdezte a panaszost, hogy miben tud neki segíteni. A panaszos azt kérdezte, hogy a folyosón kell-e erről beszélniük. Ekkor mivel még a rendőr nem tudta pontosan miről van szó és a probléma megoldása érdekében mit kell majd a továbbiakban tennie, ezért kérte előzetesen mondja el ott az ügyfélváróban, hogy mit szeretne. Amennyiben valóban panaszt akart volna tenni, úgy ebben az épületben kellett volna egy kollégának szólni, aki a panaszt felvette volna. Meg szeretné említeni, hogy a helyiségben rajtuk kívül senki sem tartózkodott.

A panaszos elmondta, hogy korábban a V. rendőrök helyszíni bírsággal sújtották, mivel a vezetői engedélyének az orvosi érvényessége lejárt. Ő akkor közölte, hogy a helyszíni bírságot nem fogja tudni megfizetni, elmondása szerint ezt a szelvényre is ráírta, amikor azt aláírták vele. Az intézkedéskor megkérdezte a rendőrt, hogy ilyenkor mit kell tennie. A rendőr azt a tájékoztatást adta neki, hogy be kell mennie az okmányirodába. A panaszos az eset után be is ment, ahol úgy tájékoztatták őt, hogy várni kell majd a rendőrségtől egy papírra. A panaszos elmondta, hogy ezen tájékoztatások alapján ő várakozott, majd kézhez kapta a B. Járásbíróság végzését, miszerint a meg nem fizetett helyszíni bírságot elzárásra változtatták át. Ezután megkereste a bíróságot, ahol azt mondták neki, hogy az ügyével kapcsolatban a Rétsági Rendőrkapitányságon érdeklődjön.

Elmondta a továbbiakban a panaszos, hogy azon a napon azért jött be a rendőrségre, mert panaszt szeretne tenni amiatt, hogy az intézkedő rendőr félretájékoztatta és emiatt nem tudott arról, hogy harminc napon belül jelentkezhetett volna csak közmunkára, amennyiben a helyszíni bírságot nem tudja megfizetni.

Mivel panaszos elmondta, hogy a rendőri intézkedés még a tavalyi évben történt, ezért tájékoztatta, hogy a rendőri intézkedés ellen hivatalosan a panasztételi lehetőségével elkésett, azonban azt is elmondta neki, hogy ennek ellenére, ha mégis szeretne tenni panaszt, akkor szól egy kollégának, aki felveszi azt tőle.

A rendőr elmondta a panaszosnak, hogy mivel az okmányiroda a helyszíni bírságokkal kapcsolatban semmilyen tevékenységet nem végez, azonban a lejárt vezetői engedélyeket itt kell meghosszabbítani, ezért valószínűleg a rendőr félreérthette az ő arra vonatkozó kérdését, hogy mi a teendője a továbbiakban és a vezetői engedélyek meghosszabbítása miatt küldhette őt az okmányirodába.

Az alezredes tájékoztatta a panaszost, hogy amikor őt helyszíni bírsággal sújtották, akkor kapott egy példányt a bírságszelvényből, aminek a hátoldalán részletes tájékoztatás található a helyszíni bírsággal kapcsolatban. A panaszos ezt nem hitte el, szeretett volna egy ilyen szelvényt látni, ezért bement a rendőr a szolgálatirányító parancsnoki helyiségbe, ahol G. I. r. ftzls-tól kért egy helyszíni bírság tömböt. Ezt kivitte a panaszosnak, akivel együtt elolvasták a hátoldalán lévő tájékoztatót, ahol megtalálták azt is, hogy mi a teendő abban az esetben, ha nem tudja befizetni a helyszíni bírságot. A panaszos azt mondta, hogy nem emlékszik arra, hogy kapott-e ilyen szelvényt az intézkedéskor, de elmondta neki az alezredes, hogy ilyet a rendőr minden esetben ad a megbírságot személy részére, többek között azért, hogy a hátulján lévő részletes tájékoztatás alapján tudjon az ezzel kapcsolatos teendőiről.

Ezt követően a panaszos már említette, hogy meg szeretné tenni a panaszát. Azt mondta, hogy nem fogja befizetni a helyszíni bírságot, mivel őt két helyen (az intézkedéskor és az okmányirodában) is félretájékoztatták, ezért ő be fog vonulni az elzárás letöltése céljából a BV Intézetbe. Ekkor megpróbált neki segíteni a rendőr és elmondta, hogy az elzárás konkrét megkezdéséig még elképzelhető, hogy két-három hónap is eltelik, addig esetleg részletekben félre tudja tenni a pénzt és az elzárás megkezdéséig be tudja fizetni a bírságot. Erre panaszos közölte, hogy elvből nem fogja megfizetni a félretájékoztató miatt, majd elhagyta a rendőrkapitányság épületét.

A panaszossal történt beszélgetés alatt végig udvariasan, kulturáltan viselkedett a rendőr; minden kérdésére válaszolt, a kéréseinek eleget tett. Arra vonatkozóan, hogy a rendőr kicsoda, a panaszos nem kért tájékoztatást, azt sem mondta, hogy nem tudja a nevét. Amennyiben ezekre vonatkozóan is tájékoztatást kért volna, úgy annak maradéktalanul eleget tett volna. A panaszos vele korábban telefonon nem beszélt és a beszélgetésük alatt egyszer sem említette, hogy ő valakivel előre megbeszélte volna, hogy bejön azon a napon a rendőrségre. Ha szólt volna arról, hogy valakivel ezt előre megbeszélte, akkor az alezredes utánajárt volna, hogy kivel beszélt a R. Rendőrkapitányságról.

A panaszost nem az alezredes küldte el a beszélgetésük végén, hanem ő – saját elhatározásából – hagyta el az épületet; nem említette, hogy a továbbiakban bármit szeretne tudni vagy intézni az ügygel kapcsolatban.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedések idején hatályos 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezte, hogy előzetesen egyeztetett időpontban kereste fel a rendőrkapitányság épületét azért, hogy panaszt tegyen egy korábbi intézkedés során, a sérelmére intézkedő rendőrrel szemben. A kapitányságra beérve azt tapasztalta, hogy tisztában voltak a jövetelével, azonban köszönés, bemutatkozás nélkül egy nem egyenruhás hölgy hallgatta meg a kapitányság folyosóján, aki azt a tájékoztatást adta neki, hogy panaszával elkésett.

Mindezekre tekintettel, az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a panaszos meghallgatását vizsgálta meg.

a) A meghallgatás módja kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában előadta, hogy panasztétel céljából jelent meg 2015. április 29-én a rendőrkapitányság épületében. Elmondása szerint előzetesen egyeztetett időpontot. Amikor megérkezett a kapitányságra, akkor a bejáratnál ülő rendőr tudta azt, hogy érkezik és hogy ő a panaszos. Felírta a nevét és az épületen belüli portára küldte, ahol kis várakozás után kinyílt egy ablak és arról tájékoztatta a panaszost, hogy kis türelmét kéri, mindjárt jön az ügyintéző.

Ezt követően egy egyenruhát nem viselő hölgy lépett be a kapun, aki megkérdezte, hogy ő-e a panaszos. Ezt követően röviden meghallgatta őt a folyosón.

A rendőrség tájékoztatása szerint senkinek nem volt tudomása arról, hogy a panaszossal megbeszélrt időpont lett volna. Mind a parancsnok, mind pedig a panaszossal kommunikáló alezredes egybehangzóan elmondta, hogy a panaszost – miután belépett a kapitányságra – a kapunál felállított ügyfélirányító küldte a szolgálatirányító parancsnok irodájában tartózkodó ügyfélirányítóhoz. Ez a személy értesítette az alezredest, hogy tekintettel arra, hogy nem tudja, ki lenne az ügyben illetékes, hiszen senki sem tartózkodik a kapitányságon, aki fel tudna venni panaszt, ezért megkérte az alezredest, hogy esetleg át tudna-e fáradni a kapitányság azon épületébe, ahol a panaszos tartózkodik, hogy meghallgassa őt. Az alezredes ennek eleget tett; átment és meghallgatta a panaszost. A rendőrség egyöntetűen cáfolta azt, hogy a panaszost a folyosón hallgatta volna meg az alezredes, tekintettel arra, hogy a panaszok konkrét felvételét megelőzően az a rendőrkapitányság gyakorlata – figyelemmel arra, hogy nincs panaszfelvevő irodájuk -, hogy az ügyfélváróban általánosan meghallgatják, majd miután kiderül a tényállás, akkor a kompetens előadóhoz irányítják a panaszosokat a panasz felvétele kapcsán.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Jelen esetben a rendőrség és a panaszos is egybehangzó információkat közölt atekintetben, hogy a rendőr meghallgatta a panaszost. A panaszosnak a közlés tartalma nem tetszett, így tulajdonképpen nem derül ki, hogy a továbbiakban a panaszos továbbra is panasszal kívánt-e élni a rendőri intézkedéssel szemben a rendőr tájékoztatását követően, avagy sem. A Testület által feloldhatatlan ellentmondásokra tekintettel azonban megállapítható, hogy a rendőr a panaszossal interakcióba került, amelynek során a panaszost nyilatkoztatta arról, hogy mely intézkedéssel szemben, miért kíván panasszal élni. A rendőr a panaszos meghallgatását megkezdte, a beszélgetés végkifejlete azonban homályos: nem egyértelmű ugyanis, hogy melyik fél milyen tartalmú nyilatkozatot közölt. Mégis a Testület megállapította, hogy a rendőr a panaszos meghallgatását megkezdte, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, hiszen a rendőr meghallgatta a panaszost.

b) A Testület ezt követően megvizsgálta, a meghallgatás helyszínére vonatkozó panaszosi állítás valóság alapját.

A panaszos tájékoztatása szerint őt a rendőr a kapitányság folyosóján hallgatta meg; a panaszos még vissza is kérdezett, kezének körbeforgatásával, hogy valóban itt kívánja őt meghallgatni a rendőr, amelyre a rendőr igenlő választ adott.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításának valóság alapját, tekintettel arra, hogy nem a folyosón, hanem az ügyfélváróban hallgatta meg az alezredest a panaszost. A kapitányságon bevett gyakorlat, mivel nem rendelkeznek panaszfelvevő helyiséggel, hogy a panaszosokat előzetesen az ügyfélváróban hallgatják meg, majd amikor kiderül a történeti tényállás, akkor a közölt információknak megfelelően átirányítják a kompetens előadóhoz a panaszosokat a panasz konkrét, részletes felvétele érdekében.

Mivel nincs olyan konkrét norma, amely meghatározná a panasz felvételének a helyét, így a Testület az ésszerűség és a panaszos alapvető jogai védelmének elvére tekintettel ítélte meg a panaszos által előterjesztett kifogást. A Testület véleménye szerint a panaszfelvételhez olyan helyiségre van szükség, ahol a jegyzőkönyvezés, a meghallgatás elvégzése a lehető legszélesebb körben, jogsérelem nélkül végrehajtható. Így a jegyzőkönyv készítéséhez mindenképp szükségeltetik egy olyan számítástechnikai berendezés, amely alkalmas az adatok rögzítésére; ennek hiányában pedig szék-asztal-toll/ceruza-papír. A Testület álláspontja szerint, habár ellentmondás figyelhető meg a meghallgatás konkrét helye kapcsán, amely ellentmondást a Testület nem tudott feloldani a korlátozott számú bizonyítási eszköze és a rendelkezésére álló csekély számú bizonyíték birtokában, mégis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszt tenni kívánók számára lehetővé kell tenni a panaszuk megtételének technikai eszközeit is. Így mindenképp helyet kell foglalni a panaszosnak, hiszen ezáltal is kifejezi a rendőrség, hogy érdekében áll a panasz kapcsán a jogsérelem minél szélesebb körben történő feltárása. A panaszos által közölteket jegyzőkönyveznit kell; vagy amennyiben nem áll rendelkezésre adatrögzítő eszköz, akkor a panaszosnak lehetővé kell tenni, hogy saját kezével leírja és aláírja a panaszát, amely ezáltal olyan beadványnak minősül, amely alkalmas panasz eljárás kezdődokumentumának. Habár nem derült ki az a rendőrség és a panaszos által előadottakból, hogy a panaszos a rendőrrel való beszélgetésének végén továbbra is panaszt kívánt-e tenni, mégis a Testület álláspontja az, hogy egy nyugodt meghallgatási környezetet a rendőrségnek biztosítania kellett volna a panaszosnak, nem pedig akár egy ügyfélváróban, akár egy folyosón kellett volna meghallgatni. A panaszos olyan információkat is közölhetett volna, amelyeket arra illetéktelen személyek is hallhatnak, így a rendőrségnek egy arra illetékes személy irodájában kellett volna a panaszost meghallgatni. Ezen tényekre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg a meghallgatásának a helye kapcsán, hiszen az minden tekintetben alkalmatlannak minősül egy, akár panasz eljárás alapjául is szolgáló bejelentés felvételére. Mivel a rendőrség nem tudta, hogy a panaszos milyen tartalmú közlést akar tenni, így akár feljelentést, közérdekű bejelentést, vagy panaszt is közölhetett volna a rendőrséggel, így a meghallgatás biztonságos, nyugodt, minimális körülményeit a rendőrségnek mindenféleképpen biztosítania kellett volna.

A Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg a meghallgatás helyszíne kapcsán.

3) A panaszos sérelmezte az alezredest tájékoztatását.

A panaszos állítása szerint, nem lehet mindenki naprakész a törvényekben és a jogszabályokban, így csak később jutott annak tudomására, hogy egy 2014. novemberében, vele szemben foganatosított rendőri intézkedés jogsértő volt. Így nem tudta azt, hogy panaszt, az intézkedéstől számított 30 napon belül lehet előterjeszteni. A panaszos elmondta, hogy kellenél, de a rendőr tájékoztatását megértette, tudomásul vette.

Az alezredes tájékoztatása szerint részletesen meghallgatta a panaszost, így megtudta, hogy korábban a V. rendőrök helyszíni bírsággal sújtották, mivel a vezetői engedélyének az orvosi érvényessége lejárt. Ő akkor közölte, hogy a helyszíni bírságot nem fogja tudni megfizetni, elmondása szerint ezt a szelvényre is ráírta, amikor azt aláírták vele. Az intézkedéskor megkérdezte a rendőrt, hogy ilyenkor mit kell tennie. A rendőr azt a tájékoztatást adta neki, hogy be kell mennie az okmányirodába. A panaszos az eset után be is ment, ahol úgy tájékoztatták őt, hogy várni kell majd a rendőrségtől egy papírra. A panaszos elmondta, hogy ezen tájékoztatások alapján ő várakozott, majd kézhez kapta a B. Járásbíróság végzését, miszerint a meg nem fizetett helyszíni bírságot elzárásra változtatták át. Ezután megkereste a bíróságot, ahol azt mondták neki, hogy az ügyével kapcsolatban a R. Rendőrkapitányságon érdeklődjön. Elmondta a továbbiakban a panaszos, hogy azért van a rendőrségen, mert panaszt szeretne tenni amiatt, hogy az intézkedő rendőr félretájékoztatta és emiatt nem tudott arról, hogy harminc napon belül jelentkezhetett volna csak közmunkára, amennyiben a helyszíni bírságot nem tudja megfizetni. Mivel a panaszos elmondta, hogy a rendőri intézkedés még a tavalyi évben történt, ezért tájékoztatta, hogy a rendőri intézkedés ellen hivatalos panasztételi lehetőségével elkésett; azonban azt is elmondta neki, hogy ennek ellenére, ha mégis szeretne tenni panaszt, akkor szól egy kollégának, aki felveszi azt tőle. A rendőr elmondta a panaszosnak, hogy mivel az okmányiroda a helyszíni bírságokkal kapcsolatban semmilyen tevékenységet nem végez, azonban a lejárt vezetői engedélyeket itt kell meghosszabbítani, ezért valószínűleg a rendőr félreérthette az ő arra vonatkozó kérdését, hogy mi a teendője a továbbiakban és a vezetői engedélyek meghosszabbítása miatt küldhette őt az okmányirodába. Az alezredes tájékoztatta a panaszost, hogy amikor őt helyszíni bírsággal sújtották, akkor kapott egy példányt a bírságszelvényből, aminek a hátoldalán részletes tájékoztatás található a helyszíni bírsággal kapcsolatban. A panaszos ezt nem hitte el, szeretett volna egy ilyen szelvényt látni, ezért bement a rendőr a szolgálatirányító parancsnoki helyiségbe, ahol G. I. r. ftzls-tól kért egy helyszíni bírság tömböt. Ezt kivitte a panaszosnak, akivel együtt elolvasták a hátoldalán lévő tájékoztatót, ahol megtalálták azt is, hogy mi a teendő abban az esetben, ha nem tudja befizetni a helyszíni bírságot. A panaszos azt mondta, hogy nem emlékszik arra, hogy kapott-e ilyen szelvényt az intézkedéskor, de elmondta neki az alezredes, hogy ilyet a rendőr minden esetben ad a megbírságolt személy részére, többek között azért, hogy a hátulján lévő részletes tájékoztatás alapján tudjon az ezzel kapcsolatos teendőiről. Ezt követően a panaszos már említette, hogy meg szeretné tenni a panaszát. Azt mondta, hogy nem fogja befizetni a helyszíni bírságot, mivel őt két helyen (az intézkedéskor és az okmányirodában) is félretájékoztatták, ezért ő be fog vonulni az elzárás letöltése céljából a BV Intézetbe. Ekkor megpróbált neki segíteni a rendőr és elmondta, hogy az elzárás konkrét megkezdéséig még elképzelhető, hogy két-három hónap is eltelik, addig esetleg részletekben félre tudja tenni a pénzt és az elzárás megkezdéséig be tudja fizetni a bírságot. Erre panaszos közölte, hogy elvből nem fogja megfizetni a félretájékoztatás miatt, majd elhagyta a rendőrkapitányság épületét.

Az Rtv. 2. § szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Bár a rendőrségre irányadó normák expressis verbis nem tartalmazzák a tájékoztatás vonatkozásában rendelkezéseket, de közvetve a segítségnyújtás és felvilágosítás adás

kötelezettségéből levezethető, hogy a rendőrnek az adott helyzethez képest, a lehető legérthetőbb módon kell, az esetet érintően felvilágosítást, tájékoztatást adnia. Ezen kötelezettségének tulajdonképpen akkor tesz eleget, hogy ha a személy, aki felé intézi a közlését úgy nyilatkozik, hogy a tájékoztatást megértette, tudomásul vette.

A Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból kiderül, hogy az alezredes széleskörű tájékoztatást adott a panaszosnak, aki úgy nyilatkozott, hogy azt megértette, tudomásul vette. Ezt a panaszos a saját beadványában, ha még ironikusan is, de rögzítette. Erre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet a tájékoztatás kapcsán.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a tájékoztatás kapcsán.

4) A panaszos sérelmezte, hogy köszönés, bemutatkozás nélkül egy egyenruhát nem viselő, fiatal hölgy lépett oda hozzá, aki annyit kérdezett tőle, hogy ő-e a panaszos. Egyebekben pedig nyilatkoztatta arról, hogy miért kíván panaszt tenni.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításának valóság alapját, hiszen az alezredes a szolgálati fellépésre vonatkozó szabályokat betartotta a panaszossal történt interakciója során. Az alezredes a jelentésében előadta, hogy a panaszossal történt beszélgetés alatt végig udvariasan, kulturáltan viselkedett; minden kérdésére válaszolt, a kéréseinek eleget tett. Arra vonatkozóan, hogy a rendőr kicsoda, a panaszos nem kért tájékoztatást, azt sem mondta, hogy nem tudja a nevét. Amennyiben ezekre vonatkozóan is tájékoztatást kért volna, úgy annak maradéktalanul eleget tett volna.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület a panaszos és a rendőrség által előadott tények tekintetében ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközeivel és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csakis arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőr szolgálati fellépésének módja kapcsán.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga, hiszen a rendőr a kapitányság épületében megkezdte a panaszos, részletes meghallgatását. A Testület azonban a meghallgatás körülményei kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg, hiszen nem biztosította a meghallgatás minimális technikai körülményeit. A Testület véleménye szerint a panaszost teljes körűen tájékoztatta a vele interakcióba került rendőr, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A rendőr szolgálati fellépésére vonatkozó kifogás kapcsán, a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2015. július 30.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előterjesztő testületi tag helyett:

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Lukács Tamás
elnök